

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 9XECdo/11/2016                 |
| Identifikačné číslo spisu: | 2306212518                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 08.06.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Krajčovič          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:2306212518.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému R. T., toho času na neznámom mieste, naposledy bývajúcemu v B., W. č. XXXX, zastúpenému opatrovníkom JUDr. A. T., zamestnancom Okresného súdu Galanta, o vymoženie 485,96 € s prísl., vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 7 Er 884/2006, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. marca 2014, sp. zn. 25 CoE 32/2013, takto

### rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Okresný súd Trnava poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku zo 16. marca 2006, sp. zn. SR 0503/06, Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila Slovenská rozhodcovská, a. s. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 22. marca 2012, č. k. 27 Er 427/2010-11, Okresný súd Trnava exekúciu vedenú na základe označeného rozhodcovského rozsudku zastavil podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzavretá zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola v tejto zmluve formulárového typu dojednaná, bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jej práv ako spotrebiteľa pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná zmluvná podmienka (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) v

spotrebiteľskom právnom vzťahu a v dôsledku toho neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Neplatná rozhodcovská doložka, ktorá je aj v rozpore s dobrými mravmi, nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu a preto je daný dôvod na zastavenie exekúcie.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 19. marca 2014, sp. zn. 25 CoE 32/2013, návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že neboli dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že dojednaná rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, a že ním vydaný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Návrhy oprávnenej na prerušenie konania súd zamietol s odôvodnením, že sa nestotožnil s tvrdením oprávnenej o nesúlade právnej úpravy s Ústavou Slovenskej republiky a ani v danom prípade nie je daná potreba výkladu noriem európskeho práva Súdny dvorom EÚ.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd mal rozhodnúť nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v konaní vystupoval ako účastník, ten kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 262/2014, 2 ECdo 268/2014, 2 CoE 177/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 252/2014, 7 CoE 163/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 154/2014, 8 CoE 87/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré

boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odvolaciemu konaniu, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.